

1160

UCHWAŁA Nr 620 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 17 lipca 1952 r.

w sprawie zwiększenia stanu zatrudnienia kobiet w gospodarce narodowej.

Zrealizowanie zadań planu 6-letniego wymaga większej niż dotychczas aktywizacji zawodowej kobiet. Polska Ludowa dała kobiecie pełne równouprawnienie stwarzające warunki do aktywnej pracy kobiet we wszystkich dziedzinach życia politycznego, społecznego i zawodowego. Udział kobiet w produkcji stale wzrasta. Analiza jednak stanu zatrudnienia wykazuje, że udział kobiet jest w wielu gałęziach gospodarki narodowej niedostateczny. Powodowane jest to tym, że kierownictwo wielu społecznych zakładów pracy w niedostatecznym jeszcze stopniu umożliwia kobietom dostęp do pracy w produkcji, zdobywanie zawodu, podwyższanie kwalifikacji i zajmowanie kierowniczych stanowisk.

W celu zabezpieczenia dalszego wzrostu i właściwego zatrudnienia kobiet Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do wydania w porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych oraz za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 września 1952 r. zarządzeń ustalających:

- 1) minimalny odsetek zatrudnienia kobiet w stosunku do całej załogi, który zakłady pracy powinny osiągnąć w roku 1952 i 1953, w szczególności w przemyśle maszynowym, chemicznym, budownictwie, z tym że w handlu, transporcie i innych usługowych zakładach pracy należy ustalić również zadania w zakresie wzrostu zatrudnienia kobiet w konkretnych zawodach lub na stanowiskach pracy;
- 2) zadania w dziedzinie wyuczenia zawodu oraz podwyższenia kwalifikacji zawodowych zatrudnionych kobiet systemem szkolenia wewnątrzzakładowego lub na kursach z oderwaniem od pracy.

§ 2. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są do

zapewnienia kobietom, które po raz pierwszy podejmują pracę zawodową, szczególnej pomocy ze strony majstrów i brygadzystów w opanowaniu zawodu i systematycznego podwyższania kwalifikacji.

§ 3. W celu uproszczenia trybu przyjmowania do pracy kobiet, które nie pracowały zawodowo lub mają co najmniej półroczną przerwę w pracy zawodowej, zezwala się zakładom pracy na przyjmowanie ich bezpośrednio, bez skierowania oddziałów zatrudnienia prezydentów rad narodowych.

§ 4. W celu zapewnienia dzieciom kobiet zatrudnionych opieki ze strony Państwa zobowiązuje się Ministrów Zdrowia i Oświaty:

- 1) do wydania w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 września 1952 r. zarządzeń zabezpieczających realizację zasady, że żłobki, przedszkola i świetlice dziecięce przeznaczone są przede wszystkim dla dzieci matek pracujących;
- 2) do podjęcia prac nad skorygowaniem lokalizacji sieci urządzeń socjalnych, przystosowując je do potrzeb zatrudnionych kobiet.

§ 5. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) ustalą w porozumieniu z właściwymi zarządami głównymi związków zawodowych oraz za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 września 1952 r.:

- 1) wykaz zawodów i stanowisk pracy, na które przyjmowanie do pracy mężczyzn, z uwagi na charakter pracy w pełni dostępnej dla kobiet, należy ograniczyć do następujących osób:
 - a) mężczyzn w wieku ponad 45 lat,
 - b) inwalidów;

- 2) ograniczenie, o którym mowa w pkt 1, nie dotyczy przyjmowania do pracy absolwentów szkół zawodowych, wyszkolonych w tych zawodach, oraz mężczyzn o pełnej zdolności do pracy, posiadających co najmniej 3-letnią praktykę w zawodzie, jeżeli chodzi o stanowiska wymagające specjalnych kwalifikacji;
- 3) wykaz zawodów, w których należy ograniczyć przyjmowanie na naukę zawodu mężczyzn w wieku do lat 45 o pełnej zdolności do pracy.

§ 6. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych sprawujących zwierzchni nadzór nad szkołami zawodowymi do wydania zarządzeń zabezpieczających stały wzrost liczby dziewcząt przyjmowanych na naukę do zasadniczych szkół zawodowych oraz techników. Odsetek dziewcząt w ogólnej liczbie uczniów powinien stale wzrastać, tak by odpowiadał on zadaniom w zakresie zatrudnienia kobiet w poszczególnych gałęziach gospodarki narodowej.

§ 7. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do wykonywania w podległych im zakładach pracy przesunąć mężczyzn do innych rodzajów pracy z prac i stanowisk, które nadają się szczególnie do wykonywania przez kobiety.

2. Przesunięcia, o których mowa w ust. 1, zarządza kierownik zakładu pracy w porozumieniu z radą zakładową w miarę dopływu kobiet do zakładu, z uwzględnieniem niezbędnych potrzeb produkcyjnych zakładu.

3. W przypadku niemożności przesunięcia wewnątrz zakładu należy pracownika zwolnić z zachowaniem terminu wypowiedzenia umowy o pracę.

4. Pracownicy, z którymi rozwiązano umowę o pracę (ust. 3), zachowują ciągłość pracy i wynikające z niej uprawnienia pod warunkiem rozpoczęcia pracy w innym zakładzie w ciągu 2 tygodni od daty zwolnienia. Podstawą do zachowania ciągłości pracy jest przedłożenie zaświadczenia z dotychczasowego miejsca pracy według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszej uchwały.

§ 8. Przesunięcia, o których mowa w § 7, powinny być zakończone w ciągu roku od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały.

§ 9. Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w drodze zarządzenia w terminie do dnia 30 września 1952 r. sposób wykonywania nadzoru przez oddziały zatrudnienia prezydium rad narodowych nad realizacją przez zakłady pracy postanowienia § 7.

§ 10. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do składania do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego kwartalnych sprawozdań z wykonywania niniejszej uchwały.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. H. Chelchowski

Załącznik do uchwały Nr 620 Prezydium Rządu z dnia 17 lipca 1952 r. (poz. 1160).

ZAKŁAD PRACY

ZAŚWIADCZENIE Nr

Zaświadczą się, że ob. był zatrudniony w
od dnia do dnia w charakterze
i został zwolniony zgodnie z postanowieniem § 7 uchwały Nr 620 Prezydium Rządu z dnia 17 lipca 1952 r. w sprawie zwiększenia stanu zatrudnienia kobiet w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-73, poz. 1160).

Kierownik Zakładu Pracy